

**Laudáció – Herman Ottó Érdemérem átadására
dr. Mócsy Ildikó nyugalmazott egyetemi docensnek**

Mócsy Ildikó fizikusként végzett a Babeş-Bolyai Tudományegyetemen. Az egyetem elvégzése után a kolozsvári Közegészségügyi Intézet Sugáregészségügyi laboratóriumába kapta kinevezését, ahol a kezdő fizikus kitartó munkával, vizsgák sorozata után jutott el a legmagasabb kutatói fokozatig. 1994-ben Bukarestben az Atomkutató Intézetben védte meg a doktori disszertációját, amelynek címe “A talaj természetes és mesterséges radioaktivitása okozta külső dózis”.

Gyakorlatilag egész életében közel volt a környezet kutatásához. Főbb területei a környezeti tényezők természetes és mesterséges radioaktivitásnak tanulmányozása Erdély területén, és az ebből adódó egészségi hatás, a Csernobili atomreaktor baleset okozta radioaktív szennyeződés vizsgálata, majd az elektromágneses sugárzások, a por és a zaj, valamint nem utolsósorban a radon viselkedését befolyásoló tényezők kutatása. Ez utóbbi hozta meg elismertségét itthon és külföldön egyaránt. Együttműködési és kutatási szerződésekben, pályázatokban, szemináriumokon, kerekasztal megbeszéléseken és konferenciákon vett részt közel 20 országban Japántól, Egyiptomon keresztül az Egyesült Államokig. Kiemelkedő munkái közé tartozik a Világ Egészségügyi Szervezetében, a NATO egy kutatócsoportjában való részvétel, amelyekben a belső terek állapotával foglalkozott. Közös munkákban vett részt Stanfordban, Kópióban, Párizsban és Kairóban.

Kutatásainak eredményeként szerzője, illetve társszerzője 4 szakkönyvnek, több mint 100 tudományos dolgozatnak. Ezen kívül számtalan

tudományos ismeretterjesztő cikket is megjelentetett a TETT, Hét, Korunk, Utunk, Szabadság folyóiratokban magyar és román nyelven.

Számos romániai és külföldi Tudományos Tanácsnak tagja. Alapító, majd több éven keresztül vezetőségi tagja a **Román Sugárvédelmi Társaságnak**, tagja a **Nemzetközi Sugárvédelmi Egyesületnek**, 1990-től tagja, majd 1993-tól 2002-ig vezetőségi tagja volt a Svájci bejegyzésű „épített környezetet tanulmányozó kutatók szövetségének” (**International Society of the Built Environment**), tagja az **Erdélyi Múzeum Egyesületnek** és vezetőségi tagja volt (1992-1996) a Természettudományok szakosztálynak, alapító tagja az **Erdélyi Műszaki Társaságnak**. 1997-2007-ig tagja volt a belgiumi „Rádioökológiai Társaságnak” (**Union Internationale de Radioecology**), 1998-tól az **Eötvös Loránd Fizikai Társulat Sugárvédelmi Szakosztályának**.

Oktatói pályafutása 1996-ban kezdődött, mikor a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Fizika karának vezetősége felkérte a „környezetfizika” tantárgy oktatására. Itt lett dr. Mócsy Ildikóból **Ildikó néni**, és az is maradt mind a mai napig kollégái és diákjai számára.

Mindig fontosnak és elengedhetetlennek tartotta a magyar nyelvű egyetemi szintű oktatást. A külföldön szerzett tapasztalatok alapján állította össze a **KÖRNYEZETTUDOMÁNY** szak indításához szükséges dossziét és létrehozta az első tanszéket a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem kolozsvári helyszínén. 2001-ben a megnyitó beszédében, a környezettudomány létrejötte és feladatai mellett a következő szavakat intézte az elsőévesekhez: „Az elért eredmények ismertetése szakmai fórumokon, egy fajta megmérettetést jelent, de ugyanakkor lehetőség a szakemberek megismerésére, a látókör szélesítésére, a tapasztalatcserére és azt szeretnénk, hogy ennek Ti is részesei

legyetek... Szeretnénk, ha nem csak a környezettudomány szak első év hallgatói lennétek, hanem egy közösséget alkotnátok, az Erdélyi Magyar Tudományegyetem közösségét”. És a kezdeti nehézségek után, az Ő fáradhatatlan, odaadó munkája is hozzájárult, hogy mára ezek az álmok megvalósulhassanak.

Hétszer hangzott el évadnyitó beszéde és hétszer búcsúztatta a ballagó diákjainkat. Beszédeiben mindig hangsúlyozta, hogy tekintsük hivatásunknak az oktatást. Hét éven keresztül tanszékvezetőként és az egyetem szenátusának tagjaként is kiállt a tanárok, diákok mellett és mindig csak az egyetem érdekeit nézte és annak fényében cselekedett. Nyugdíjazásakor egy felépített, megszervezett tanszéket hagyott maga után.

Ildikó néni ma is aktívan részt vesz az egyetem kutatómunkájában, tagja a Pécsi Tudományegyetem doktori iskolájának, előadásokat tart a Pécsi Tudományegyetemen, az ELTE-n, és több ízben doktori védések bizottsági tagjaként szerepel. Ha bármilyen kérdéssel, kéréssel fordulunk ma is hozzá, mindig készségesen válaszol.

Gazdagkutatói és oktatói tevékenységéért több elismerésben is részesült: 2007-ben **Sugárvédelmi Emlékérmét**, az Eötvös Lóránd Fizikai Társaságtól, 2008-ban **Emléklapot**, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem kolozsvári Természettudományi és Művészeti Karának megalapításához való hozzájárulásért,

2011-ben **Oklevelet és Plakettet**, mint a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Biomérnöki szak alapító tagja,

2011: „**Kíváló Kutatói Oklevelet**” Gherorghe Benga Alapítványtól

2013. március 15-én a **Magyar Érdemrend Tiszti keresztje** kitüntetést Magyarország Köztársasági Elnökétől a magyar egyetem-építés és a környezetvédelem terén elért eredményekért.

Ezúttal szeretnénk mi is még egyszer megköszönni Ildikó néninek eddigi munkáját, minden segítségét és támogatását, és kívánunk egészséget, munkaerőt és boldog nyugdíjas éveket, és átadjuk számára a Herman Ottó Érdemérmét.